

Nr 1154

Av herr Åkerlind, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 69, med förslag till lag om upphävande av lagen den 14 juni 1917 (nr 381) om förbud för vissa underhållsskyldiga att avflytta från riket.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 69 föreslås att lagen den 14 juni 1917 (nr 381) om förbud för vissa underhållsskyldiga att avflytta från riket skall upphöra att gälla. Förslaget motiveras bl. a. med att gällande bestämmelser inte skulle fylla någon större uppgift, eftersom Sverige har ratificerat vissa konventioner i syfte att möjliggöra indrivning av underhåll i ett flertal andra länder, att bidragsförskotten utgör ett visst grundskydd som emellanåt ställer sig billigare för samhället än att driva in underhåll från försumliga bidragsskyldiga samt att utreseförbud är ett med demokratiska principer illa överensstämmande ingrepp i den personliga integriteten.

Oavsett om dessa skäl kan anses starka torde de inte motivera ett undanröjande av reglerna om förbud för vissa underhållsskyldiga att flytta utomlands. Dels utgör blotta existensen av reglerna om avflyttningsförbud, såsom Sveriges advokatsamfund uttalar på sidan 14 i propositionen, »ett verksamt medel att få en reglering till stånd av utestående underhållsbidrag samt säkerhet för utbetalning av framdeles förfallande belopp», dels har överexekutor möjlighet att befria underhållsskyldig som avser att flytta utomlands från skyldighet att ställa säkerhet och dels avser inte våra nordiska grannländer att ändra sin lagstiftning i den riktning i propositionen föreslås.

Den sistnämnda omständigheten bör tillmätas en större vikt än den departementschefen fäster vid den, eftersom det bör vara en strävan att upprätthålla en enhetlig nordisk lagstiftning. Från norsk sida har man tidigare uttalat sig emot ett slopande av de ifrågavarande reglerna i Sverige under motivering att om den svenska lagen upphävdes, skulle indrivningsmöjligheten försämrats om den underhållsberättigade finns i Norge och den underhållsskyldige i Sverige eller reser dit för att därefter avflytta från Norden. Inte heller kan det — som vissa remissinstanser tidigare tyckts anse — anses vara ett motiv för avskaffande av bestämmelserna att möjligheter finns att genom ett ohederligt beteende kringgå dem.

4

Motion i Andra kammaren, nr 1154 år 1969

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,
att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr
69.

Stockholm den 15 april 1969

Allan Akerlind (m)
